

På sommertogt 2021 med S/Y MOMBA (Så nåede vi Ålandsøerne)

Det blev altså den her sommer, hvor vi endnu engang skulle prøve at nå Ålandsøerne.

Tidlig torsdag morgen d 10/6 stævnede vi ud fra Rønnerhavnen, det blev en fin sejlads sydpå, og lige som vi plejer, blev den første havn vi anduvede Anholt, som tidligere fortalt en god distance at starte et togt på. Videre gik det så med nogle få stop ned mod Falsterbrokanalen, og tro det eller lad være, så lykkedes det os for 3. gang at komme for sent til broåbningen. (Frokost)

2 timer senere videre gennem kanalen og så østpå, mod nye eventyr og ukendte farvande som ventede forude.

Det første lidt spændende sted vi fandt var en lille sydsvensk havn Kåseberga.

Lige Vest for havnen findes der en høj skrænt, hvorpå der er rejst en stensætning 59 meget store sten, nu kommer det spændende – er det en skibssætning eller en solkalender ? Man kan jo bare gætte, men den er 67 meter lang og og hver sten vejer ca. 5 ton. Den er lavet ca år 500 fkr. Det må være det Skåneske Stenhenge.

En enkelt overnatning og så videre op langs den Svenske østkyst til Simrishamn, over Hanö bugten mod Karlskrona, udenfor Karlskrona i skærgården, grundstødte en Russisk ubåd (U 137) i 1981 på et klippeskær, vi syntes da godt nok det var flot sejlet, så tæt på turde vi i hvert fald ikke gå ind til klipperne, Der er et markeringsmærke på stedet for grundstødningen. (Ubåden blev trukket fri af en sovjetisk båd og kunne sejle hjem til en skideballe)

D 20/ 6 lagde vi til i Grønhøgen på det sydlige Øland.

Et godt sted at cykle rundt, temmelig fladt, men en hel del at se på bla. ”Lange Jan” som er det sydligste fyrtårn på Øland, Øen byder også på en hel masse historie, spændende og sjov læsning

Nu krydsede vi op gennem Kalmarsund. Lagde ind til Kalmar, fint sted, ikke mindst Kalmar slot (påbegyndt opført i 1100-tallet) det var på slottet at Kalmarunionen blev underskrevet i 1397 af Dronning Margrethe d 1, jo jo man har da lov til at være lidt stolt af at være Dansker.

En god lænser videre gennem sundet til Borgholm. (På Øland)

Endnu en fin havn og en meget fin turistby.

Udenfor Byen ligger så Borgholm slot eller Ruin dvs. at murværket står tilbage, det er altså et flot og imponerende slot fra 1200-tallet og her har Danskerne også været, den Danske flåde angreb slottet fra Kalmarsund i den Skånske krig 1675-1679. Derefter opgav man så at genopføre det. Lige syd for Borgholm slot ligger Solliden slot, som er den Svenske kongefamilies sommerbolig, det kan besøges hvis ikke familien er til stede.

Langs Ølands kyst gik turen op til Byxelkrok, det er den nordligste havn på Ølands vestkyst, en rigtig turist havn med små cafeer restauranter kunst ja en hyggelig havn, der blev vi såmænd modtaget af en verdensomsejler, så lidt fortælling fik vi også med.

Fra Byxelkrok tog vi på cykelture for at se den nordlige del af øen, her oppe hedder så det nordligste fyr ”Lange Erik ”, naturen er altså helt speciel, med bla. Masser af Øland naturskiffer, lidt sjovt er det også at der vokser persille langs cykelstierne.

Vi blev enige om at nu skulle vi over til fastlandet igen, det passede også fint, for det er derfra og nord over den flotte østsvenske skærgård rigtig begynder.

Vi sejlede fra Øland, vindstille overskyet og for motor, efter 2 timer fik vi vind og vand og vand, det er ikke så sjovt når man næsten ikke kan se en skid, for al den regn og vi skulle jo ind i en ny ukendt skærgård at sejle. Det blev langsomt og forsigtigt frem mellem øerne, som vi svagt kunne skimte gennem regnen, pludselig kommer 2 halvstore sejlere blæsende, med fuld sejlføring ud mellem øerne fra vores bagbord side og væk var de nordover, helt så farligt et farvand var det åbentbart heller ikke. Ved Store Vipholmen havde vi set (på søkortet) at nogle SXX bøjer skulle befinde sig, det gjorde de også, Skønt og så holdt regnen op, 4 svenske sejlfamilier var ankret op ved klipperne, de hyggede sig rigtigt, det var jo også blevet Midsommer, vi nød den skønne aften.

For pokker da hvor det er dejligt, ligge for bøje midt i naturen, få lov til at stå op om morgenen, plumpe i det klare vand svømme en tur, op igen drikke morgenkaffe nyde udsigten, 2 traner flyver forbi, 2 min senere en kæmpe havørn hen over vores hoveder, ja sikke en morgen.

Vi fortsætter næste formiddag op gennem den østsvenske skærgård, det er en helt anderledes skærgård end den vi er vant til fra vestkysten, her er

grønt og frodigt, og slet ikke svært at finde fantastiske ankerpladser, vi nyder simpelthen at sejle og tiden flyver bare afsted.

Det der med at planlægge sådan helt bestemt hvad vi skal, er ikke vores stærke side, det finder vi ud af det undervejs, sådan blev det også her.

Jeg har en Svensk kusine som bor på en lille ø i Mälaren, dem ringede vi til for at høre om de gav kaffe om en uges tid, og jo det ville de sjovt nok gerne.

Istedet for at sejle op til Stockholm og den vej ind i Mälaren, valgte vi at sejle op til Södertälje og via slusen ind i Mälaren.

Turen på Mälaren fortrød vi ikke, for her er der godt nok skønt at sejle, rigtig mange små øer og mange steder at sejle til, bla. Mariefred hvor vi havde Gribsholm slot lige bag os da vi lå ved gæstebryggen, der blev også plads til et slotsbesøg og en lang vandretur i slotsskovene.

En anden by vi besøgte var Strängnäs, også en rigtig fin turistby hvor man ligger ved kajkant midt i den gamle bydel, som vi også travede igennem på kryds og tværs, bla besøgte vi en fin gammel seksvinget mølle fra 1855 tallet. (sådan en har vi ikke set før).

Langsomt nærmede vi os Grisslingen hvor min kusine bor (som de eneste på øen) vi havde forhørt os om dybden ved deres anløbsbro, som ligger midt i sivene, det skulle der ikke være problemer med bare vi kastede anker og kom ind med stævnen sådan lidt skråt udefra, så skulle vi ha 165 cm, altså det vi stikker.

Det gjorde vi og der lå vi rigtig godt de næste dage, jeg vil lige fortælle at dybden i Mälaren bliver reguleret ved en sluse i Stockholm, så vandstanden er altid den samme, heldigvis for kølen stod begravet et par cm i det bløde dynd.

Vi fik selvfølgelig en fantastisk modtagelse med krammere og alt hvad der følger, vi har besøgt dem et par gange før, men overasket var de da lidt alligevel, sådan med tilsejlende gæster.

Ridøen som er nabøen, den blev også besøgt, vi tog motorbåden, den var nemmere at lægge til med helt inde mellem siv og åkander,

Ridøen er en rigtig Emil fra Lønneberg Ø, Jordveje, gamle trægårde en lille skole, godt nok nedlagt men er Sveriges ældste skole.

Og så var der også en munkekælder, som min kusine og mand ikke set, den skulle findes, vi moslede rundt i skoven mellem grene myg og hestebremser en times tid, og så sandelig der var den, en våd plet i skovbunden jeg havde hørt forkert, det var munkekilden, vi syntes alle fire det måske ikke lige var sliddet værd, men den tur vil blive husket.

På øen er der også rester fra en gammel skibsbedding, i 1500 hundrede tallet og fremad blev der bygget flere Svenske flådefartøjer her, forresten var vandstanden ca 2 m højere på daværende tidspunkt.

Da vi besøgte min kusine Lillemor og Steffan var han ved at færdiggøre en bog Grisslingen, "En Historien om en ø i Mälaren" Vi har siden modtaget den færdige bog der kommer til at indgå i en større samling om øerne i Mälaren.

Nå men det var altså Åland som skulle vi skulle nå og det blev tid at sejle videre, så vi tog pænt afsked og sejlede østpå igen mod Stockholm.

Undervejs havde vi fået lidt problemer med den ene lader til landstrøm, og når det er en Svensk lader, er det vel nemt at finde en ny magen til, troede vi. Der kom altså til at gå 5 dage før vi havde den, vi lå nogle dage i Stockholm mens vi ventede på den, også her blev det til nogle byture, bla til det gamle Stockholm hvor Kong Christian d 2 lod 82 Svenske adelsmænd halshugge d. 7-10 november 1520. (Det Stokholmske blodbad) noget vi ikke er helt stolte af men jeg tror nok Svenskerne har glemte historien.

Vi fik vores lader og forlod Stockholm, under 2 broer 1 sluse og 1 bro mere, så lå den Stockholmske skærgård lige foran os, vi drejede mod nord og fulgte den rute de store Finlandsbåde bruger og jeg siger det bare "Der er ikke meget plads når sådan en damper kommer brasende" når vi overnattede sejlede vi væk fra ruten og så blev der ro på.

Et af de sjovere steder vi lagde til, var ved en gammel værkstedsbro, egentligt havde vi fundet en fin ankerplads desværre blæste det lidt op og ankeret holdt ikke, 2 forsøg så valgte vi altså at sejle videre, og her dukkede så den gamle bro op.

Broen blev brugt til sejlene gæster der kom sejlene for at spise, på en af de små restauranter som fandtes i forbindelsen med de gamle værksteder.

På den sydlige side af broen lå der rigtig mange forskellige bobåde, der var gamle teaterbåde, slæbebåde, små coastere, kinesisk restaurantbåd og et hav af alle andre skibe alle forbundet med plankebroer, så nogle skulle over mange både for at finde deres eget skib, vi tror ikke de overhovedet kommer ud at sejle nogen af dem. Et rigtig modstykke til vores Christania

Vi var lidt sent på den, vi nåede ikke op at få noget at spise, den aften og måtte endnu engang overleve med dåsemad, men vi fik da en oplevelse ud af det og en friplads for natten.

Nu var det altså snart på tide at komme ud på åbent hav igen, Temperaturen havde bare steget og steget siden vi sejlede fra Rønnerhavnen, et højtyrk havde lagt sig over midtsverige, vi målte flere gange 30 grader.

Turen fra Kapellskær ca. 50 sømil nord for Stockholm og over til Mariehamn på Åland (Finland), den kom til at foregå for motor, så selvstyren blev koblet til, behørigt udkik blev holdt, ellers ren afslapning med højbelagt smørrebrød det var jo vores søns fødselsdag ikke at forglemme, selv om han ikke var med.

Sidst på dagen med det Ålandske gæsteflag sat, anløb vi Havnen Mariehavn på Åland. Det var spændende at nå det mål vi havde sat for nogle år siden.

Sjovt var det også at være ene Dansk båd mellem mange Finske og få Svenske 1 Tysk og 1 Hollandsk båd. Det måtte fejres og det blev det så sandelig også, vi havde nemlig fået en flaske gin med fra vores gamle naboer til den lejlighed.

Efter nogle fantastiske dage i Mariahamn som er en meget smuk by, og mange oplevelser rigere, besluttede vi at sejle tilbage til Sverige igen, tiden var inde til at vende hjemad.

Egentlig en dejlig overfart, altså hvis vi havde været fri for tusindvis af små irriterede fluer.

Det var rigtig slemt, heldigvis lå de alle døde på vores dæk da vi nåede kysten, så måtte vi i gang med at rengøre båden.

Turen gik nu sydover og det var rigtig blevet sommer, Temperaturen steg til over 30 grader, og vi var ikke mere alene i den Stockholmske skærgård, Svenskerne var nu rigtig kommet på søen.

Men selv om der var mange at dele skærgården med, fandt vi rigtig fine og dejlige steder at opankre eller ligge for SXX bøger, vi skulle bare lede lidt mere efter de gode pladser.

SXX (Svenske krydser klubben) har også lavet nogle udehavne for deres medlemmer, det benyttede vi os af da vi er medlemmer, og vi var bare så velkomne.

Tilbage på Øland i Borgholm havn lå vi trygt og godt, ved en flydebro da en af havneassistenterne kom rundt i gummibåd, for at hjælpe med at fortøjre lidt bedre, altså ikke bare til en bøjle agter ud men krydsende over til vore naboers bøjer til begge sider, det samme ind til broen med to ekstra fortøjninger, et helt virvar af tovværk.

Tak for hjælpen, for hvad vi ikke viste var, at om eftermiddagen skulle der komme vind altså rigtig meget. Det kom så sandelig også.

Båden over for os rev bøjen op, den var fortøjret til med en agterline, og nu var der arbejde for alle mand med at proppe fendere ned så båden ikke blev slået i stykker mod flydebroen, en anden havde ikke fået suret sit forsejl ordentlig, det blæste ud, nu var det ham vi måtte hjælpe, det blev reddet.

Lige så hurtig stormen kom, forsvandt den igen alle kunne nu slappe af.

I Kalmar hvor vi lavede en overnatning, fik vi en oplevelse vi godt kunne være foruden. Efter en hyggelig aften Bla. Med nogle Tyske sejlere Kl. ca 2200 lød der et ordentlig brag nede fra båden, ” en eksplosion ” hele båden var røgfyldt, vi greb ildslukkerne og kikkede om vi kunne se flammer, det kunne vi heldigvis ikke, men der bredte sig en stang og det rev i halsen og sved i øjnene, det var vores startbatteri og batteri til bovpropellen der var røget i luften, de stod nede under sofaerne i salonen, sikke et svineri vores nye lader og resten af rummet under sæderne var klisteret ind i batterisyre. Vores tyske nabo hjalp med at få batterierne fra borde, nu var det bare at få gjort rent, hen ad morgenen var vi færdige og vi fik et par timers søvn før vi rengjorde det hele igen med neutraliserende væske.

Til alt held ligger der en fin skibsshop lige ved havnen, de fik mine gamle batterier og jeg fik 2 nye (de er altså noget billigere hos Bjerregaard) resten af turen hjem fungerede begge vores ladere ikke optimalt Pga. syre der var trængt i på printpladerne. 2 nye er blevet monteret efterfølgende, grim oplevelse.

Resten af turen hjem forløb godt, det blev næsten samme vej hjem som ud, dog besøgte vi Cristianobel, grundlagt af Christian den 4 år 1599, så også her havde Danskerne været, fin lille havn og en fin campingplads indenfor murene, og endnu en god historie et besøg værd.

Nu var det bare at komme syd om Sverige, gennem Falsterbrokanalen nord på gennem Øresund videre til selvfølgelig Anholt, her brugte vi nogle dejlige dage, før vi sejlede videre til Rønnerhavnen og afsluttede Ålandstogtet.

Mange nye Sejlere har vi truffet, både Svenskere Tyskere og Danskere alle har det været en fornøjelse at have mødt, overalt har der kun været smil og sommerstemning, også de to Bornholmere, der i en gammel træbåd kun ville sejle for sejl, fordi dieselen pissede ud af motoren når de startede den, pyt med det sagde de, den skal alligevel pilles ud og erstattes med en elmotor når de kom hjem.

Det er nok ikke sidste gang vi besøger Østersøen.

Sejlerhilsen Marianne og Leon S/Y MOMBA

